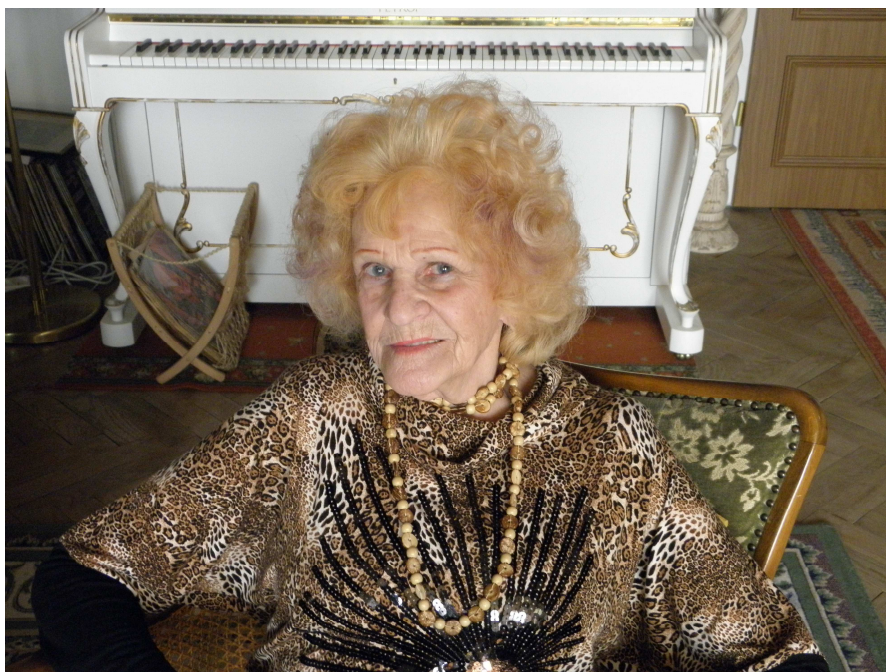

7. ZŠ a MŠ Brněnská 36, 323 00 Plzeň
Vyučující: Mgr. Martina Šmejkalová
Žáci: Vojtěch Císař, Vendelín Hamršmíd, Tomáš Holub a Kateřina
Urbánková

Příběh významné ženy Hany Gerzanicové

Dne 27. 3. 2014 jsme navštívili básnířku Hanu Gerzanicovou v jejím domě v Plzni na Roudné. Zajímal nás její životní příběh. Proč emigrovala do Austrálie, jaký byl její život v cizině, jak vzpomínala na svoji rodinu a jaké bylo její dětství v Plzni:

„Já jsem se narodila 11. května 1928 v tomto domě... Asi dětství jsem měla úplně normální. Neměla jsem sourozence. Tatínek byl profesor latiny a řečtiny, tudíž jsem byla velice přísně vychovaná.“ (00:15..., 00:22 – vstup Vojty, 00:31 – 00:43)

2. světová válka Hanu Gerzanicovou, rozenou Šlaufovou, zastihla jako malé děvče. Konec války si však pamatuje jako dnes.

„Rádio hlásilo: Plzeň volá Plzeň. Americké tanky se blíží na plzeňské náměstí. Tak my jsme letěli. To bylo v květnu a tady jsme měli bezy, to byl čas bezu. Každý nalámal bezy a tanky byly plný bezu a já jsem utíkala na tady přes most na to náměstí a začalo ještě střelení. Dodnes na tom Rooseveltově mostě, dříve Saském, je pomníček míru, kdo tam byl zastřelen.“ (13:24– 14:00)

Ke konci války využila svých jazykových znalostí a spolupracovala s americkou armádou.

„Neuplynulo asi šest dní, přijel sem tank a chtěli mě, že já jsem uměla česky, německy a anglicky. Tady byly ještě přestřelky, tady jak je ten zámeček nebo tam na Lachotíně se ještě skrývalo. Takže já jsem pak dělala tlumočnici u generála Pattona.“(14:50 – 15:15)

Po válce Hana Gerzanicová vystudovala Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy. V roce 1949 emigrovala do Německa za svým přítelem a spolu pak rok poté odešli do Austrálie.

„Musím říct jednu důležitou věc. Žádný z nás, kdo utíkal, většinou z politických důvodů, já teda ze zamilovanosti. Žádný z nás neemigroval. Každý si z nás myslel, že tady se to do dvou, třech, pěti let změní. My jsme šli jenom jaksi za humna. Já jsem taky myslela, že se pak s nim vrátím, že jo. To jenom počkat, co se tu bude dít. Já neměla žádný problém, nakonec ještě prej o mně napsali, že jsem byla výborná studentka. No, ale utekla jsem z lásky. Ale nikdo nešel, nevím, kdybych já byla věděla, že to bude čtyřicet let a že už tátu neuvidím a babičku neuvidím a nikoho neuvidím, akorát mámu, tak si myslím, že bych nebyla šla. Možná, že mnoho lidí. My jsme jenom mysleli, že zatím, zatím pro pár let. No tak jsem se z lásky odešla.“ (25:04 25)

Po příchodu do Austrálie museli podepsat smlouvu, že přijmou na 2 roky jakoukoli práci, kterou jim přidělí. Hana Gerzanicová pak pracovala u běžícího pásu nebo uklízela v nemocnici. Díky své pílì se ale postupně vypracovala až na místo zástupkyně ředitele školy. Začala psát poezii a stala se uznávanou básnířkou.

V roce 1999 se natrvalo vrátila z emigrace do Plzně. „Děti už mě nepotřebují, ale domov ano, chci tu ještě něco dobrého udělat“ říká. Opravila svůj rodný dům, obnovila zpustlou zahradu a obrátila pozornost k rodnému městu. Stala se mecenáškou plzeňského kulturního života. Podporuje místní umělce, kulturní instituce. Na památku svých předků nechala odlít zvon pro kostel Všetech svatých v Plzni na Roudné.

S paní Hanou Gerzanicovou jsme si povídali více než dvě hodiny. Zaujala nás svým životním optimismem, láskou k rodné vlasti, k českému jazyku.

„ My Češi si máme vážít naši řeči, protože naše řeč je tak bohatá. Já umím teda francouzsky, německy a anglicky. Žádná řeč nemá ty možnosti, tak něco vylíčit.“ (57:15 – 57:28)

„Važte si té vaší země, protože je opravdu krásná, a proto jsem se vrátila. Protože jako Češka, já se nemohu úplně změnit na Australanku. Nikdy se změnit, jenom tady můžu být, jaká jsem.“ (59:38 – 59:59)

„Já jsem se vrátila právě proto, že mi něco scházelo. Scházely mi právě ty maličkosti, nescházely mi ani ty velké budovy, muzea ani já nevím. Scházely mi ty cesty polní, takový ty, co mají ještě tu trávu uprostřed a ty břízky podél lesů. Ty maličkosti mi scházely.“ (01:06:46 – 01:07:10)

Hana Gerzanicová měla složitý život, i přesto je pořád plná optimismu a energie. Je stále aktivní a chce dělat něco pro druhé.

*„Snažím se tady něco ještě podniknout a snažím se. Snad chtěla bych tu ještě pár let uvědomit ty lidi, jak krásnou mají tu zem. Že je dobrý, jak to řekl Komenský: Cestujte a ze všeho si vyberte něco nového. Naučte, dívejte se, ale vraťte se zpátky.“
(01:08:08 – 01:08:31)*

Tato slova nám Hana Gerzanicová řekla, když jsme odcházeli. Jsme rádi, že jsme se s touto ženou mohli seznámit a vyslechnout její životní příběh.

